

LO VENDRELLENCH

SEMANARI COMARCAL DEL BAIX PANADES

Número corrent, 10 céntims.

Número atrassat, 20 céntims

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

VENDRELL...	1'50 pessetas trimestre.
FORA...	1'75
EXTRANGER...	2

PAGO ANTICIPAT

Redacció y Administració

Carrer del Teatre, núm. 18.

Anunci, remits y reclams, á preus convencionals.

No s'admeten scrits sense firma.

NO S TORNAN LOS ORIGINALES

Píldoras Palahí

85 anys que s'usan ab èxit verdaderament assombrós per la curació de la **clorosis, anemia, opilació** y en general de les enfermetats que regoneixen per causa la **pobresa de sang**.

Dipòsit al Vendrell: Farmacia de J. ORPINELL

DIPOSIT GENERAL

Farmacia de J. Carbó, carrer Somblerers, 19.-Barcelona

TARGETAS POSTALS

ILUSTRADAS

AB VISTAS DE

* * * VENDRELL * *

FORMAN UNA COLECCIÓ DE 18 VISTAS

* * * * * * * * * EN FOTOGRAFAT

Preu de la colecció: 1'50 pessetas

Postals solas, 10 céntims

DE VENDA: en aquesta vila, á la impremta de Ramon germans y nebó y en l'estanch del carrer de la Baixada; a BARCELONA, á la botiga LO VANO, Hospital, 19.

Casa Torra

pera vendrer, de planta baixa amoblada, en la platja de Sant Salvador de aquesta vila.

Informarán en la impremta d'aquest periódich.

Hotel Terminus

282 - ARAGÓ - 282

devant del baixador del Paseig de Gracia
y apropi dels tramvias.

BARCELONA

Gran confort y gust artístich

en totes las dependencias.

RESTAURANT Y COLMADO

á disposició dels viatgers que hagin de marxar ó arribin en los trens que á cada moment paran al baixador.

Esmorsars de 12 á 3 tarde, de 14 rals en amunt. Dinars de 6 á 10 vespre desde 4 Ptas.

RÁPIDA

Suposém que nostres lectors s'haurán enterat ja per la premsa diaria, de que durant la setmana que acaba de transcorrer, hi ha hagut crisis ministerial, y que l'encarregat de fer la felicitat del decretit Estat espanyol, ja no es la

rahó social Silvela y Maura, sino en Villaverde, y també suposém qu'estarán convensuts, com nosaltres perdonam, de que ab aquest altre conspicuo al frente de la governació del Estat, la cosa pública continuará anant de mal en pitjor, com ha anat fins avui dia, y que seguirán los mateixos despilfarros d'avans, y que 'ls gastos seguiran pujant, y las contribucions pujarán, y 'ls cambis pujarán, y qualsevol dia pujarà altra cosa tan amunt que se'n anirà al cel en cos y ànima, per no dir al botavant.

Visquém y vejém.

Nemo.

LLEÓ XIII

Dilluns, poch més de les quatre de la tarda, morí lo Papa Lleó XIII. Lo fatal desenllás, previst ja de días, vingué á desvaneixir les escàssas ilusions que encara se havian concebut aquells últims días y á confirmar los tristes pronòstichs que la gravissima enfermetat del Sant Pare sugeri desde 'ls primers días.

Lleó XIII ha ocupat la Sede Pontificia du-

rant vinticinch anys, quatre mesos y set dies, y fou elegit Papa lo dia 20 de Febrer de 1878, havent mort à la edat de 93 anys, 4 mesos y 18 dies, puig va neixer lo dia 2 de Mars de 1810.

Desde l' dia que li fou posada la tiara pontificia, en lo Vaticà se seguí una política molt distinta de la que havia informat la època en que Pio IX ocupá l' pontificat, quina politica fou d' intolerancia, grata únicament à determinades particularitats, que restà del Vaticà no pocas simpatias.

Coneixedor de la vida de son temps, Lleó XIII procurà demostrar que la Iglesia no estava renyida ab l' esperit del progrés y de la civilisació moderna, y al estudi de las cuestions socials atengué preferentment, com ho ha demostrat en differentes encíclicas.

Altras encíclicas notables escrigué, una de las quals causà gran sensació, la que en lo mes de Febrer de 1892 dirigi als bisbes francesos, manifestant que 'ls catòlichs han de acceptar tot govern legalment constituhit.

També dona molt que parlà la carta que dirigi en 15 de Mars de 1890 al prébere Sardà y Salvany sobre la divisió dels catòlichs espanyols y 'ls debers de la prempsa catòlica, y la que endressà, en 20 d' igual mes y any, al senyor bi-be d' Urgell, condamnant los abusos de la prempsa catòlich-política espanyola, y tantas altres en las que s' admira l' alt esperit de conciliació y cuidadós zel pera l' prestigi de la Iglesia en que están inspiradas.

Lleó XIII sigué un excellent poeta y prosista notabilissim. Ademés de las Eucíclicas y cartas apostòlicas, escrigué algunas altres obras teològicas ó literàries que testimonian son exquisit gust y sa gran maestría en l' art d' escriure.

Que Deu hagi acullit en sa santa gloria l' ànima del insigne y preclar Pontífice.

Articles del Mestre.

FEDERACIÓ Y UNITARISME

S' equivoca el que creui que per això s'hajan de disoldre las actuals nacions. ¿Qué havia d' importar que aquí à Espanya recobressin sa autonomia Catalunya, Aragó, Valencia y Murcia, las dues Andalusias, Extremadura, Galicia, León, Asturias, las Provincias Vascas, Navarra, las dues Castellas, las islas Canarias, las de Cuba y Puerto Rico, si alashoras com ara havia de unirlas un poder central, armat de la forsa necessaria pera defensar contra propis y estranys la integritat del territori, sostener l' ordre quan los nous Estats no fossin prou per ferho, decidir las cuestions que entre aquests se promoguessin y garantir la llibertat dels individuós? La nació seguiria essent la mateixa. Y ¿quinas ventatjas no resultarien del cambi? Lliure'l poder central de tota intervenció en la vida interior de las provincias y 'ls Municipis, podria seguir més atentament la política dels demés pobles y desenrotllar ab més acert la propia, sentir millor la nació y donarli millors condicions de vida, organizar ab més economia'ls serveys y desenrotllar los grans interessos de la navegació y'l comers; lliures per sa part las provincias de l' ombrá y la tutela del Estat, procurarian lo ràpit desenvolvement de tots los seus gèrmens de prosperitat y de riquesa; la agricultura, la industria, el cambi, la propietat, lo trevall, la ensenyansa, la moralitat, la justicia. En las nacions federalment constituhidas la ciutat es tan lliure dintre de la província com la província dintre del cos general de la República; tindria Espanya un verdader foco de la vida fins en l' últim de sos Municipis. Mercés à la autonomia de que gosaren, tingueren en altres temps llarchs períodos de grandesa y gloria moltas de nostras ciutats.

Altre tant succehiria à Fransa si's retornés à

sas provincias la vida de que disfrutaren, y à Italia, si's declaressin autònoms sos antichs regnes y repúblicas, y en la mateixa Inglaterra, si ho fossin Escocia y Irlanda. Sempre que'ls nous Estats quedessin units per los vincles de la federació, Inglaterra, Italia y Fransa seguirian essent las nacions d'ara, ab més intima cohesió entre sos distints membres, ab més centres de vida dels que jamay tingueren, sense'l temor de que pensessin un dia en sa independència, alli Irlanda, aquí Nissa y Saboya, més enllà Toscana y Nàpols.

Se diu que 's trencaria quan menos l' unitat de las nacions; pero res més inexacte. Son unas las nacions mentres segueixen formant un tot orgànic. No perque l'organisme cambihi, la unitat se trencà. Se trencà sols quan desapareix la forsa que mantenia dintre del tot las parts. Aquí à Espanya, per exemple, l' any 1808 se descompongué de sobte nostre organisme polítich. La abandonaren sos reys, que eran tot lo poder d'aquell temps, quan la tenian ja invadida las tropas de Bonaparte. Gracias à la forsa de cohesió que existia entre las provincias, no bastaren ni tan extraordinaris successos à trencar la unitat de la patria. Se reorganisà la naçió primer per la Junta Central y després per unas Corts, que cambiaren essencialment la Constitució del Estat. Avans, com després d'aquesta mudanza, seguia una Espanya.

Sé que molts entenen d' altra manera l' unitat de las nacions. No las consideran unas sino quan forman un sol cos de ciutadans y tenen pera lots uns mateixos poders y unas mateixas lleys; quan las provincias y 'ls pobles no son més que entitats administrativas sens realitat de cap classe; quan l' Estat es la font de tota autoritat y de tot dret y per los gobernadors y 'ls alcaldes, sos agents, pot extender sa acció al més arreconat poble y ferla sentir en tots los àmbits del Regne. Pero aquesta idea de la unitat es inadmissible. Los pobles y las provincias son per lo menos tan reals com las nacions. Es verament quimèrich buscar la unitat en la negació d' aquestas realitats. Si las nega, ¿en qué descansará la realitat de las nacions mateixas? ¿Per qué no podrán à la vegada ser meras entitats administratives dintre d' imperis com lo de Napoleón ó com lo de Carlemagne?

F. Pi y Margall

¡Sr. Pau, s' haurá de comprá un burro!

—Senyor Pau; s' haurá de comprar un burret!... Se troba molt distant lo Mas de la vila per venir-hi cada dia à peu.

—Ca!... mitja horeta la camina qualsevol sense cansarse.—

Això responia cada dia, invariablement, lo senyor Pau, à la invariable interpellació que li feya un vell pagés, que traballotejava un bossinet de terreno, poch més gran qu' un mitj full de mocador, colindant à una dressera que conduhia al Mas propietat del senyor Pau, quan aquest passava en direcció à la seva hisenda.

Y cada dia sentia la mateixa cantarella del vell pagés.

—Senyor Pau; s' haurá de comprar un burret!...—

Y 'l senyor Pau, ab tot y esser rampellut y més tort que las branques de garrofer, dels que n' hi havia bona plantada à las vessants i ocosas de las terres que voltavan la masia, comensà à obsessiònarse ab aquella cotidiana cantarella que li feya avinent que tenia de comprarse un burro.

—Creich que tindrà rahó; ara trobo que 'm canso... la veritat, es un bon tros lluny lo Mas.—Aixís anava dihentse lo senyor Pau, en veu alta, un dia cap al tart tornant de l' hisenda, al deixar la dressera pera prendre l' camí ral que à la vila conduceia.

Y com si 'l seu soliloqui hagués sigut una evocació de desesperat cridant al diable, ¡plaf!... se

trobà de sopte, à la carretera, ab en Xicot, lo gitano més ben enraonat y més trapella de la comarca, que anava també en direcció à la vila, montant un caball que res tenia qu' envejar al célebre Rocinante de Don Quijote, y fermats à la quia d' aquell esqueleto ab vida, seguian dos burros y una somera tordilla, fermats també l' un ab l' altre de la manera dita.

—Bonas tardes tingui, senyor Pauhet!...—digué'l gitano saludant, y continuà:—Pero jay sant cristià!... ¡Ahont va à peu per aquets mons de Deu haventhi tants animalons à las estables de casa, que reposan endropintse y que se'm menjan de viu en viu?... Què no se'n dona vergonya, un senyor tan principal com vosté, que fins ha sigut de justicia, de no disposar, may siga sino de una somereta per no tenir d' anar al Mas à peu?

—Voleu dir, Xicot, que'm convé una somereta?

—Què si li convé, diu?... Com lo pà que menja, home, com lo pà que menja; la vri!... Miris aquesta tordilla que va al darrera; es un animaló dócil com un xay, ab més noblesa que 'ls marquesos que 's tractan de tú ab las personas de sanch reyal, y que té tan bona criansa que fins podria menjar à la taula d' una casa de senyors.

—Ja, ja, ja!...—contestà riuent lo senyor Pau—No fa pas per mi tanta finura, perque à casa hauria de menjar à l' estable y potser la seva noblesa se'n ressentiria y 'n vindria à menos.

—Home, senyor Pauhet! lo que li he dit de las qualitats de la somereta no son més que comparansas... Y tornant al cas, l' animaló faria tan per vosté, que ni fet fer expressament.

—La veritat, no'm desagrada la seva estampa.

—Diria una heretja si diagues lo contrari... Ja se la pot mirar, ja, que sembla feta ab motlo.—

Y 'l Xicot tot alabant la somera, y 'l senyor Pau tot fent lo desmenyat, pero donant à comprender que no li desagradava, arribaren à la vila discutint ja 'l preu de la mateixa, y al ésser davant de casa 'l senyor Pau, lo gitano, saltant de caball, digué:

—Ni la seva ni la meva; partim los quatre duros y la somera queda per vosté per una unsa y mitja, y cregui qu' es un regalo que li faig.

—Es que...

—No digui res, no digui res!... no vulgui perdre la ganga.—

Y desferrant la somera, y tot tapant la boca al senyor Pau ab son. ¡No digui res, no digui res!... entrà la tordilla à l' estable, ahont la deixá fermaida, y tornant à montar à caball, continuà sa marxa dihent:

—No pateixi pel pago!... Ja te crèdit, home!... Estigui bonet!...

* *

Y 'l senyor Pau, se trobà de cop y volta, y casi com qui diu per forsa y sense ganas, propietari d' una somera tordilla, ab més noblesa, segons lo gitano, que 'ls marquesos que 's tractan de tú ab las personas de sanch real.

Li comprà una aubarda, una bona pell per anar ben tou à caball, unas bridars y tots los demés armets corresponents, que tot plegat li costà altre tant com lo que valia l' animaló, y à la tarde del dia següent, montant à caball, al pas, bastant seguidet, de la tordilla, se dirigí envers lo Mas.

—Bravo!...—Anava dihent lo senyor Pau—marxa!... marxa com un cicero!... Quan lo vell Ritu 'm vegi!... Ja 'l sento que 'm diu:—¡Ay, gràcies à Deu!... al últim ha escoltat lo meu concell!...

—¡Ja, ja, ja!... Quina sorpresa que tindrà quan me vegi à caball de la somereta!... Serà capás de ferme homenatje extenent la manta al mitj del camí perque hi passi per sobre... ¡Ja, ja, ja!... Semblaria que fessim la entrada à Jerusalém de *La Passió!*...—

—Y tras, tras, tras!... tot seguit lo senyor Pau lo soliloqui, la somera anava atansantse al mitj full de mocador que 'l vell Ritu traballotejava.

—Ja me ha vist!...—digué 'l senyor Pau al veure al pagés que aixecava 'l cap y guaytava posantse la mà esquerra sobre 'ls ulls fentla servir de pantalla, mentres que ab la dreta se apoyava ab l' aixada.—Veyám, veyám qué dirá!...—

Lo pagés se quedá encantat, la boca oberta, mostrant gran sorpresa, al veure á caball lo senyor Pau, y aquest, satisfech del efecte que havia produxit, saludà joyós, tot parant la somera:

—¡Bonàs tardes!... ¡Qué hi dihèu ara?...

Lo vell estigué encare una estona á contestar, y després digué, tot manejant lo cap, ab tò de llàstima:

—¡Ay, senyor Pau!... ¡y que 'ns fem vells, que necessita un *arri* per anar al Mas!...

La desilusió y sorpresa del senyor Pau sigueren tan grans al sentir lo plany de llàstima del vell pagés, que quedá fet un estació al mitj del camí sense saber qué contestar; sort que la entenimentada somèreta, que devia comprender la desavallada situació de son nou amo, tras, tras, tras!... emprengué altra volta la marxa sense que ningú la incités á ferho.

Y 'l senyor Pau tingué de deixar dias després la dressera pera anar al Mas, per no sentir la nova y també cotidiana cantarella del vell pagés, que deya:

—Ay, senyor Pau!... ¡Y que 'ns fem vells!...

Ramon Ramon.

Orfeò Vendrellenc

Programa del concert que celebrarà en lo Teatre del Tívoli á la tarde del dilluns, dia 27 del corrent mes.

Primera part

I *Himne de la Senyera*, (per las tres seccions).—Pujol.

II *La non-non del Jesu-set*. (per la secció de noys).—E. Jacques Da'croze.

III *Diumenge*, (per la secció de senyoretas).—Idem id.

IV *La Verge bressant*, (Id. id.)—Céssar Franck.

V *Lo Rossinyol*, (per las tres seccions).—Mas y Serracant.

VI *Tirant l'art* (Id. id.)—Goula.

Segona part

VII *Sinfonia de l'òpera Marta*, (per la orquesta).—Flotow.

VIII *Las Flors de Maig*, (per la secció d'homes).—Clavé.

IX *La Verge filant*, (per la secció de senyoretas).—E. Jacques Daleruze.

X *Las ballades de Lormont*, (Id. id.)—Céssar Franck.

XI *L'Angel de la son*, (per la secció de noys).—Lamotte.

XII *La Mort del Escolà*, (per las tres seccions).—Nicolau.

NOTAS.—Les composicions II, III, IV, IX y X serán acompañadas al piano per la professora senyoreta Jovita Serra.

La XI sera acompañada ab corda y piano.

HIMNE DE LA SENYERA

Oh, Senyera de la Patria,
del bell art y del treball!
Tu serás la nostra guia,
lo nostre orgull tu serás.
La teva ombra benehida
coratge a tots nos dará;
cantaréu ab mes fermesa
quan le veurém onejar.
Y al contemplar lo bell arbre
del nostre escut venerat
plens de goig y d'amor patri
los nostres cors glatirán.
Eulayremla ab entussiasme,
saludemla bons companys,
¡visca la hermosa Senyera
de la patria y del treball!

J. Serra.

CRONICA

Lo present número, que corresponia á demà diumenge, surt avuy dissapte, diada de Sant Jaume, primer dia de nostra festa major; desitjant á nostres lectors y convehins en general, que la passin ab tota felicitat.

Lo mercat d' alls celebrat diumenge passat se vege també animat y concorregut, encare que no tant com l' anterior. Las cotisacions milloraren una mica, pagantse a 14 y a 15 pesetas la dotzena de forchs los *cap-pares*, y algunas partidas classe superior a 16 pessetas.

Se vengueren totas las existencias, no quedant, pot dirse, cap partida d' importancia

Segueix la ratxa de desgracias que d' un quant temps ensa venen succehíntse en nostra vila.

Dissapte al vespre una noya de la Barceloneta li espota un quinqué, quin petroli encés li prengué en las robes, que se li ablarem, surint al carrer demandant auxili ab l' esperverament que s' de suposar, acudint alguns vehins y vehinas á donarli auxili, y acabant la noya per tirarse al abeurador de la font del carrer del Pou. Per sort se li apagaren las robes á temps, surintne tan sols ab algunas socorrimadas sense importancia y ab lo susto consegüent

La familia de la noya se liobava en una població de la comarca y al tornar á nostra vila, volcà lo carretaje, surintne per sort sense pendre mal ningú, tant sols lo carretaje surti ab alguns desperfectes.

Dilluns al vespre á l' hora de l' arribada dels trens expressos de Madrid y Valencia á la vinya esació d' enllàs de Sant Vicenç, en quina hora s' hi troban cinch trens, lo conegut dueñyo del establecimiento de banys de la platja de Comarruga, en Joseph Miró, al anar á atravesar l' enredo de vias que hi ha en dita estació, signé atropellat per una maquina que maniobrava, amputantli 'l bras esquerra en rodó.

En un dels trens qu' estaven pera surrir, fou transportat lo pacient á nostra vila ahont se li practicà la primera cura.

Tant mateix son massa desgracias las que s' han succehit en poch temps en aquesta vila, preguntantse tothom, quan acabará aquesta mala lluna.

Deu fassi que la festa major que comensa avuy transcorri sense cap accident desgraciat.

Després de dos ó tres arreglos fets á la lleugera al pis del passeig de la plassa de Pí y Margall, que més aviat resultaren desarreglos, se ha acudit á una renovació total, quins traballs han durat tota la setmana, haventhi traballat sis ó set peons dirigits per persona entesa, que han realitat son comés ab conciencia, fenthi lo que fa temps s' hi havia de fer.

Es de creurer que, donada la manera com se ha realitat lo traball, y cuidant de la seva conservació, tindrém aquell lloc d' esbarjo arreglat per temps.

Dimars á las quatre de la tarde tindrà lloc en la sala del Tívoli l' acte de la solemne distribució de premis del Certamen organitzat per la Cambra Agrícola d' aquesta vila.

Segons notícias son en bon número las sollicituds presentades obtant als temes del Cartell.

Se'n prega avisém als senyors socis de dita Cambra, que no haventhi palcos suficients per tots dits socis que de nou á deu del matí de demà diumenge, en lo local social, se farà entrega de las mencionadas localitats als primers que personalment acudeixin pera obtindren alguna.

Com l' acte serà públich, se 'ns diu que 'ls socis de la Cambra tindrán lloc reservat en lo local, devant entrar al mateix per la porta gran del centre de la sala, per medi de contra senya especial que podrán recullir personalment demà diumenge de tres á quatre de la tarde en lo local social.

L' acte de la repartició de premis als noys de les Escoles públiques tindrà lloc avuy á las sis de la tarde en lo saló de sessions de la Casa de la Vila.

Dit acte s' verificarà sense ostentació de cap classe.

Per l' Alcaldia d' aquesta vila, dimecres se publicà lo següent pregó:

«Que haventse produxit queixas per la direcció d' obras del ferro-carril, de que 'ls noys perjudican cada dia las obras que s' están fent á la estació. se prevé, que 'ls que tal fassin serán castigats ab la multa que senyalan las Ordenances municipals, ab la intel·ligència que 's pares serán responsables de las faltas dels meus.

Ab la mateixa pena serán castigats los que en los llocs publics y concorreguts com son la plassa de Pí y Margall y altres, no guardin la degnia compostura ó que ab paraulas y gestos faltin á la moral. Als reincidents en aquests cassos se 'ls aplicara lo maximum de la pena.

Aquesta Alcaldia recorda á tots los veuhins la conveniencia de que ajulin als dependents del municipi pera fer perdre aquestes malas costums que desdiuhent d' un poble cult.

Tròbem molt acertada la publicació del transcript pregó, puig, la veritat, la cultura en los noys de nostra vila no es tota la que deuria ser, causant gran pena las paraulas mal sonants que á voltas se senten surtit de tendres llabis, com també veurer las sevàs malifetas, que més que entremaliaduras de quixalla, resultan insints de destrucció y dolentes.

Los pares han de ser los primers interessats en aquesta tasca moralisadora, á fi de que 'ls noys d' avuy sigan demà ciutadans dignes y no homes incults y mal educats.

La companyia que dirigeix lo notable primer actor Enrich Borrás, en la funció que dilluns donarà en lo Teatre del Tívoli, posarà en escena lo popular drama d' Ignasi Iglesias *Els vells*, lo monòlech de Santiago Rusiñol *l prestidigitador*, representat per en Borrás, y la comedielà catalana d' Eduard Aulés *Cap y cua*.

Ab satisfacció consiguém que no ha resultat certa la versió que corregué, de la que 'ns ne ferem eco en nostre número anterior, de que á la carretera de Capellades á Igualada havia sigut robat y atropellat per una partida de lladregots lo conegut carreter de nostra vila Tixero.

• Eus en alegrém.

Las obras que posarà en escena la companyia de sarsuela que actuarà en lo Casino Circo, son las que deyam en nostre últim número, això es, *El estudiante en Salamanca* y *El Relàmpgo*, y a més en la funció del dilluns *El puñao de rosas*; quina companyia será dirigida pel mestre senyor Sugrañes.

L' Alcalde de Cunit ha comunicat al Gobernador que las guspiras d' una maquina del tren express de Madrid pegà soch á un prat, cremantse una hectarea de pastura y jonch.

L' Alcalde se queixa al Gobernador sobre la freqüència ab que causan perjudicis consemblants los trens de la companyia del ferro-carril de M. Z. y A.

Lo número de Juliol de la revista *Contra la tesis* que publica 'l Dr. D. Agustí Bassols y Prim, esta dedicat á exposar de una manera sencilla y al alcans de tothom lo que significan els senatoris pera tisichs, continuant la tasca empresa de popularizar quant té relació ab tant terrible malaltia.

Fem evinent que dit Dr. Bassols y Prim envia la revista de que parlén á qui la demani á la plassa Bonsuccés, 3 ó al Establiment Terapich Sulfurós, Casp, 15.

Secció Oficial

Funcions religioses

Aquest vespre á dos quarts de vuit se cantaràn solemnes Completas en honor de nostra Patrona Santa Agnès.

Demà, á las deu, ofici á tota orquesta, ab sermó que farà'l R. Jaume Valls, catedràtic de la Universitat Pontificia de Tarragona; á la tarda, á las sis, sortirà la processó, que seguirà'l curs acostumat, havent sigut confiat lo pendo principal al senyor D Narcís Socías.

Dilluns, á las deu, solemnme ofici per los difunts de la parroquia; dirà la oració fúnebre l'esmentat predicador.

Dimars á un quart de deu se celebraran solemnes funerals ab assistència de las autoritats en sufragi de l'ànima de nostra Santíssim Pare'l Papa Lleó XIII. Se invita á tots los parroquians pera que assistescan á rendir aquest últim acte de filial amor y veneració á tan ilustre Pontífice, orientador de la humanitat en cuestions religiosas, civils y socials.

IMP. RAMON GERMANES.—VENDRELL.

ANUNCIS

Sastrería de Gil Boxadós Vendrell

Com tots los anys en la temporada d' istiu ha rebut aquesta casa un elegant y variat assortit de *estams*, *llanillas*, *chaviots*, *gergas*, *vicunyas* y demés géneros per dita temporada detallantlos á preus sumament baratos.

Especialitat en drils y alpacas negras y de color

Aygua de Rosa - Mel

Belleza y finura del cutis

Entendreix, colora, perfuma y abrillanta la pell, fent desapareixe 'ls grans, *vérbo's*, *varbs* y borriSol.

2 pessetas 1ª ampolla.

FARMACIA J. ORPINELL.—Major, 8.-VENDRELL

LO VANO

Hospital, 19.-BARCELONA

Gran assortit de fanals de paper, gots de vidre de color, guirnaldas, escuts, fochs artificials y tota mena de articles pera festas majors y lluminarias.

Banderas catalanas y d' otras de totes mides.

S' envia catàleg gratis á qui ho demani.

GRANS MAGATZEMS

Los que tingen que comprar papers pintats pera decorar habitacions, los trobarán á preus de regalo. No compreu sens antes visitar aquesta casa.

Carrer de Roca, 22.- BARCELONA

XACOLATA - ORPINELL

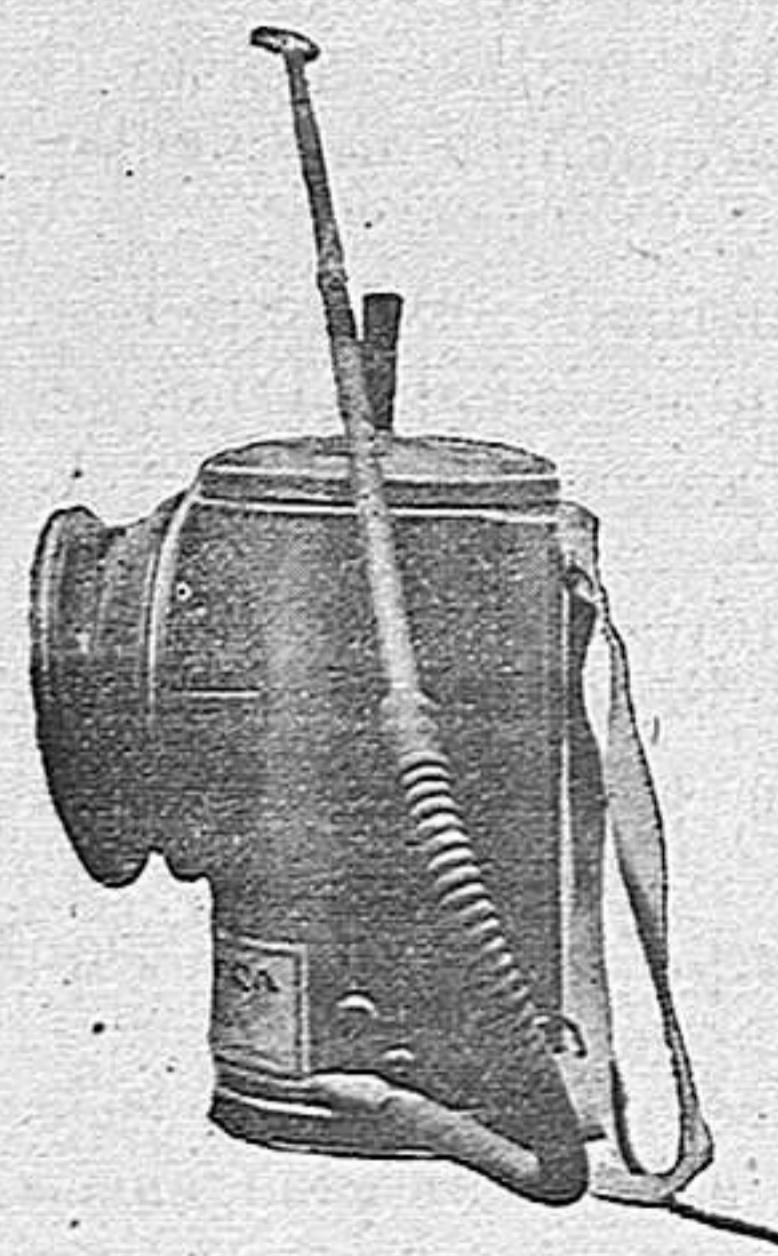
Tots quants vulguin xacolata bo, que provin lo **Xacolata Orpinell** que 's ven als preus de 1, 1'10, 1'25 y 1'50 pessetas la lliura. Classes especials sense canyella á 1,10, 1'25 y 1'50 pessetas la lliura.

També s' encarrega de fer cuytas especials per las casas y familias que així ho demanin á preus convencionals.

JOSEPH ORPINELL, carrer Major, 13.-VENDRELL

LA ECONOMICA

ENSOFRADORA SENS RIVAL
sistema A. Roig
Patent d' invenzió núm. 30.366

Prémia ab diploma d' honor y medalla d' or en la Exposició Comarcal de Vilafranca del Penedès l' any 1901.

23 pessetas cada una.

Constructor y propietari de la patent

JOAN VIDAL Y SOCIAS (Iauner).-VENDRELL

Marca de la casa.

Fábrica de guanos y primeras materias per abonos

Guanos especiales per VINYAS y CEREALS

Anton Trillas

Carrer de Montserrat, Vendrell